

прѣдъ хора-та, които ще кажатъ : „ето челоѣкъ, захванъ да гради здание и нѣма съ какво да го свърши.

„Или кой царъ, кога има войнъ съ другъ царъ, нѣма да смѣтне понапрѣдъ, може ли негова-та десѣтитысячна войска да стои насрѣща на двадесѣтитысячнъ непрѣтелскъ? Ако не може, тогава той испраща посланницы да проси миръ.

„Онзи отъ васъ, който нѣма доста твърдостъ да остави всичко и да иде слѣдъ Мене, не може да бѣде Мой ученикъ.“

ГЛАВА XXXVII.

6 Притчи, които поучаватъ да ся молимъ неотстъпно.

„Просете,“ казалъ Господъ, „и ще ви ся даде; трѣсете и ще намѣрите, тропайте и ще ви ся отворѣ.“

„Нѣкой си челоѣкъ ималъ прѣтель, до когото отишелъ веднажъ пощемъ и говорилъ му: „прѣтелю мой, дай ми назаемъ три хлѣба: у мене дойде единъ знаемъ челоѣкъ отъ далече, и нѣмамъ съ какво да го нахранъ.“ Прѣтели-тъ му отговорилъ: „не ми досаждавай, азъ вече подпрѣхъ врата-та на къщъ-тъ, дѣца-та ми лежъхъ да спятъ; азъ не можъ сега да встанъ и да идъ да трѣсъ хлѣбъ за тебе.“ Но онзи, что стоялъ отвънъ на врата-та, не прѣставалъ да тропа и да проси. Тогава прѣтеля-тъ му казалъ: „ако не отъ прѣтелство, то поне за да ся избавъ отъ досаждение-то му, щъ му дамъ онова, чтото иска.“

Исусъ Христосъ още и съ другъ притчъ убѣждавалъ слушатели-тъ Си, че никога не трѣбва да ослабватъ въ молитвѣ-тъ.

„Въ нѣкой си градъ,“ говорилъ Той, „имало сждѣя, който нито отъ Бога ся боялъ, нито отъ челоѣцы ся срамувалъ; въ сщѣя градъ живѣяла една вдовица, която просила сждѣж-тъ да ѣ защити отъ прѣтѣсненіе-то на врагове-тъ ѣ. Сждѣя-та дълго время не обръщалъ вниманіе на пейны-тъ просьбы;